

plňuje císařské nařízení ze dne 11. června 1916, č. 176 ř. z., o úpravě obchodu obilím, moukou a luštěninami;

nařízení úřadu pro výživu lidu ze dne 21. června 1917, č. 266 ř. z., o povinnosti přenechatí mlátič strojů;

nařízení úřadu pro výživu lidu ve shodě s účastněnými ministry ze dne 26. března 1918, č. 121 ř. z., o propadnutí obilí, mouky a luštěnin;

nařízení úřadu pro výživu lidu ve shodě s účastněnými ministry ze dne 17. června 1918, č. 216 ř. z., jímž se mění a doplňuje nařízení veškerého ministerstva ze dne 26. května 1917, č. 235 ř. z., o úpravě obchodu obilím, moukou a luštěninami.

Pozměňuje se nařízení vlády republiky Československé ze dne 7. března 1919, č. 125 Sb. z. a nař., pokud jde o luštěniny a pohanku, a zrušuje se nařízení uherského ministerského předsedy č. 2490 z r. 1918, o zabavení, zužitkování a zpracování plodin úrody r. 1918 s příslušnými doplňujícími vztáznými nařízeními.

Dr. Stránský v. r., v zastoupení ministerského předsedy.

Dr. Rašín v. r.	Staněk v. r.
Dr. Zahradník v. r.	Dr. Šrobár v. r.
Dr. Soukup v. r.	Prášek v. r.
Dr. Vrbenský v. r.	Dr. Hruban v. r.
Habrman v. r.	Dr. Winter v. r.

Stříbrný v. r.

Čís. 355.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 30. června 1919

**o odkladu působnosti zákona o osmihodinné době
pracovní pro podniky železniční.**

Podle § 15 zákona ze dne 19. prosince 1918, čís. 91 Sb. z. a n., vydává se toto nařízení:

§ 1.

Odklad působnosti zákona z 19. prosince 1918, čís. 91 Sb. z. a n., o osmihodinné době pracovní, pokud byl povolen článkem VI. nařízení ministra sociální péče z 11. ledna 1919, čís. 11 Sb. z. a n. do 30. června 1919 pro pomocné služby v topárnách a pro provozní službu v podnicích železničních, prodlužuje se v téměř rozsahu do 30. září 1919.

§ 2.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provedením jeho pověřuje se ministr železnic v dohodě s ministrem sociální péče.

Švehla v. r., v zastoupení min. předsedy.

Dr. Winter v. r.	Dr. Zahradník v. r.
Dr. Stránský v. r.	Dr. Rašín v. r.
Dr. Soukup v. r.	Dr. Vrbenský v. r.
Staněk v. r.	Stříbrný v. r.

Čís. 356.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 19. května 1919,

**jímž se vydávají další prováděcí předpisy k zákonu
ze dne 10. dubna 1919, č. 207 Sb. z. a n., o úrazovém pojištění dělníků.**

Podle zmocnění obsaženého v článku XVIII. až XX. zákona z 10. dubna 1919, č. 207 Sb. z. a n., vydávají se tyto předpisy:

§ 1.

Zákon z 10. dubna 1919, č. 207 Sb. z. a n., kterým se mění zákony o úrazovém pojištění dělníků, pokud již nenabyl účinnosti nařízením z 19. května 1919, č. 272 Sb. z. a n., nabývá jí dnem 1. července 1919 v celém rozsahu.

§ 2.

Veškeré podniky horní, podrobené doзору horních úřadů, jakož i náležející k nim závody, vrtací podniky na vyhrazené nerosty, podniky na těžbu horního vosku a asfaltu, jejichž dělníci a závodoví úředníci byli až dosud podle zákona z 30. prosince 1917, č. 523 ř. z., pojištěni pro případ úrazu u hornické úrazové pojišťovny ve Vídni, buďtež přihlášeny podnikateli způsobem předepsaným v § 18 zákona z 28. prosince 1887, č. 1 ř. z. na rok 1888, u úrazové pojišťovny v Praze nebo v Brně, příslušné podle místa provozovny.

Příhlášku tuto podati jest dvojmo do 14 dnů od vyhlášení tohoto nařízení přímo u úrazové pojišťovny, a to na tiskopise touto vydaném.

V oddílu přihlášky, určeném pro zvláštní poznámky, jest uvést, kterým rozhodnutím úrazové pojišťovny hornické ve Vídni a do jaké nebezpečnostní třídy a do jaké procentní sazby ten který podnik byl zařazen.

§ 3.

Úrazové pojišťovny dělnické oznamtež ihned politickému úřadu II. stolice naturální požitky, jejich hodnotu v tom kterém okrese si přejí míti podle § 8 zákona úrazového ustanovenou.

K příkazu politického úřadu II. stolice ustanoví politický úřad I. stolice hodnotu naturálních požitků pro rok 1919, slyše důvěrníky podnikatelů a zaměstnanců, jejichž výrobní odvětví se požitky týkají. Takto stanovenou hodnotu naturálních požitků vyhlásí politický úřad II. stolice soubornou vyhláškou.

Vyhlášená hodnota naturálních požitků je 1. červencem 1919 počínaje směrodatnou pro výpočet platu nebo mzdy zaměstnancovy podle § 6—8 zákona úrazového, jakož i pro výpočet pojistné podle § 16 téhož zákona.

Pro dobu přechodnou vypočítává se roční výdělek zraněného podle § 6—8 zákona úrazového tak, že pro část roku do 30. června 1919 činí nejvyšší mez ročního výdělku 3600 K a pro část roku po 1. červenci 1919 činí nejvyšší mez ročního výdělku 6000 K. Na roční výdělek, který do 30. června 1919 přesahoval 3600 K, nebo po 1. červenci 1919 6000 K, neběře se zřetele.

§ 4.

Oznámení úrazu učiněno budiž na tiskopise vydaném k tomu účelu úrazovou pojišťovnou dělnickou.

§ 5.

Nařízení, vydaná podle § 32, odst. 2., 3. a 5., zákona úrazového (odevzdání zraněného na účet jeho důchodu do léčebného ústavu, pozorování v léčebném ústavě, zadržení důchodu), musí úrazová pojišťovna dělnická doručiti zraněnému doporučeným dopisem k vlastním rukám.

§ 6.

Nároky, ohledně nichž jednorocní promlčecí lhůta podle původního znění § 34 zákona z 28. prosince 1887, č. 1 ř. z. na rok 1888, uplynula již dne 30. června 1919, je považovati za promlčené. O nárocích, u nichž promlčecí lhůta jednorocní podle původního znění § 34 uvedeného zákona je dosud v běhu, platí ustanovení § 34 zákona úrazového ve znění zákona z 10. dubna 1919, č. 207 Sb. z. a n.

Lhůty stanovené v odstavci 1. § 34 zákona úrazového ve znění zákona z 10. dubna 1919, č. 207 Sb. z. a n., vztahují se i na zaměstnance, kteří byli podle § 4 zákona úrazového pojistné povinnosti u úrazových pojišťoven dělnických zproštěni, a platí o nich obdobně ustanovení prvního odstavce tohoto paragrafu.

§ 7.

Práva a povinnosti úrazové pojišťovny hornické ve Vídni, pokud jde o úrazy, které se staly v době mezi 1. lednem a 30. červnem 1919, přecházejí dnem 1. července 1919 na nové nositele pojištění. Těmi jsou úrazové pojišťovny dělnické v Praze a v Brně, příslušné podle místa provozovny podniku, ve kterém se úraz stal.

Zejména přechází na územní úrazovou pojišťovnu dělnickou i právo vypočísti a vybíratí pojistné podle ustanovení § 3 zákona z 30. prosince 1917, č. 523 ř. z. ve spojení s §§ 16, 21 až 27 zákona z 28. prosince 1887, č. 1 ř. z. na rok 1888, a to již za prvé pololetí roku 1919.

Na podnikatele, kteří se stanou podle zákona z 10. dubna 1919, č. 207 Sb. z. a n., a tohoto nařízení členy úrazových pojišťoven dělnických, vztahují se předpisy zákona z 8. února 1909, č. 29 ř. z. Povinnost vyslovená v § 1, odstavci 5. tohoto zákona vztahuje se i na bratrské pokladny.

Den, kterým přejdou na úrazové pojišťovny dělnické v Praze a v Brně práva a povinnosti úrazové pojišťovny hornické ve Vídni, také co do úrazů, které se staly v době od 1. ledna 1915 do 31. prosince 1918, určen bude zvláštním nařízením.

§ 8.

Ustanovení článku IV. zákona z 10. dubna 1919, č. 207 Sb. z. a n., kterým změnou v odstavci 6., § 6 zákona z 28. prosince 1887, č. 1 ř. z. na rok 1888, stanovena byla nejvyšší mez pracovního výdělku dělníka nebo závodového úředníka částkou 6000 K, použití jest obdobně i na ustanovení § 16 zákona z 28. prosince 1887, č. 1 ř. z. na rok 1888, a 2. odstavce článku V. a 1. odstavce článku VII. zákona z 20. července 1894, č. 168 ř. z.

§ 9.

K rozhodování sporů, které se týkají úrazů, jež se staly osobám zaměstnaným v podnicích uvedených v § 2, odstavci 1. tohoto nařízení ode dne 1. ledna 1919 počínaje, je podle toho, proti které úrazové pojišťovně dělnické žaloba směřuje, příslušný jedině

- a) horní senát rozhodčího soudu úrazové pojišťovny dělnické v Praze.
- b) expositura rozhodčího soudu úrazové pojišťovny dělnické v Brně se sídlem v Mor. Ostravě a to bez ohledu na to, zdali výměr vzatý v odpor vydala ještě úrazová pojišťovna hornická ve Vídni.

Horní senát rozhodčího soudu úrazové pojišťovny dělnické v Praze a expositura rozhodčího soudu úrazové pojišťovny dělnické v Brně se sídlem v Moravské Ostravě se tímto podle § 38b) úrazového zákona zřizují.

Do té doby, než budou moci býti zvoleni podle §§ 12 a 13 zákona úrazového přísedící a náhradníci ze skupin podnikatelů a pojištěnců podniků, uvedených v § 2, odst. 1. tohoto nařízení, povolá je do rozhodčího soudu ministr sociální péče z osob, navržených zájmovými organizacemi těchto skupin.

§ 10.

K rozhodování sporů o nárocích osob zaměstnaných v podnicích uvedených v odstavci 1, § 2

tohoto nařízení z úrazů, které se staly v době od 1. ledna 1915 do 31. prosince 1918, jsou příslušny až na další rozhodčí soudy úrazové pojišťovny hornické ve Vídni, zřízené podle § 15 zákona z 30. prosince 1917, čís. 523 ř. z., v Praze, Mostě a Moravské Ostravě, jichž příslušnost a řízení upraveny byly nařízením z 26. listopadu 1914, č. 339 ř. z.

§ 11.

Státní dozor nad prováděním úrazového zabezpečení (§ 4 zákona úrazového) vykonává pokud jde o železniční zřízence ministr železnic v dohodě s ministrem sociální péče.

§ 12.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Provedením jeho pověřuje se ministr sociální péče.

Švehla v. r., v zastoupení min. předsedy.

Dr. Winter v. r.	Dr. Vrbenský v. r.
Klofáč v. r.	Dr. Zahradník v. r.
Habrman v. r.	Stříbrný v. r.
Dr. Rašín v. r.	Staněk v. r.
Dr. Soukup v. r.	Prášek v. r.
Dr. Stránský v. r.	Dr. Hruban v. r.

Čís. 357.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 27. června 1919

o uvolnění obchodu zrnkovou kávou.

Na základě zákona ze dne 24. července 1917, č. 307 ř. z., nařizuje se:

§ 1.

Nařízení bývalého ministerstva vnitra ze dne 18. června 1916, č. 186 ř. z., ze dne 22. srpna 1916, č. 266 ř. z., a ze dne 20. září 1916, č. 314 ř. z., o úpravě obchodu zrnkovou kávou se zrušují.

§ 2.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 3.

Ministerstvu pro zásobování lidu se ukládá, aby toto nařízení provedlo.

Dr. Stránský v. r.,

v zastoupení ministerského předsedy.

Dr. Rašín v. r.	Prášek v. r.
Habrman v. r.	Dr. Soukup v. r.
Staněk v. r.	Dr. Winter v. r.
Dr. Zahradník v. r.	Stříbrný v. r.
Dr. Šrobár v. r.	Dr. Vrbenský v. r.
Dr. Hruban v. r.	